

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 12-09-2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Jarmundowicz

Protokolant: Błażej Łój

po rozpoznaniu w dniu 12-09-2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko G. W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. na rzecz pozwanego G. W. kwotę 7.200zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 05.12.2011 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. we W. domagała się zasądzenia od pozwanego G. W. kwoty 1 000 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24.02.2011 r. i kosztami procesu.

Uzasadniając żądanie wyjaśniła, że dochodzoną wierzytelność wraz z ustawowymi odsetkami nabyła w drodze umowy przelewu wierzytelności od J. K. (1). Jej źródłem była ustna umowa pożyczki na opisaną kwotę, jakiej udzielił pozwanemu w dniu 23.10.2007 r. Strony umowy, z uwagi na zażyłe stosunki gospodarcze i ścisłą w współpracę nie sporządziły na tą okoliczność żadnego dokumentu. W wykonaniu umowy J. K. (1) wykonał w dniu 20.12.2007 r. cztery przelewy po 250.000 zł każdy na rachunek bankowy pozwanego. W piśmie z dnia 10.02.2011 r. J. K. (1) wezwał pozwanego do zwrotu pożyczki, jednak pozwany w odpowiedzi na to wezwanie zaprzeczył, że kiedykolwiek zaciągnął pożyczkę. Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 21.01.2011 r. strona powodowa nabyła wierzytelność J. K. (1) wobec pozwanego w wysokości 900 000 zł. W dniu 26.07.2011 r. doszło do zwrotnego przelewu tej wierzytelności, jednak na podstawie kolejnej zawartej w dniu 30.07.2011 r. umowy przelewu, strona powodowa nabyła całą wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy pożyczki. W związku z przelewem wierzytelności, strona powodowa wezwała w dniu 21.11.2011 r. pozwanego do zapłaty kwoty 1 000 000 zł, jednak pozostało ono bezskuteczne.

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 27.12.2011 r. pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wyjaśnił, że odpowiadając na wezwanie strony powodowej do zapłaty kwoty 1 000 000 zł poinformował ją, że nie był dłużnikiem J. K. (1) oraz zaprzeczył, że zawierał z nim umowę pożyczki. W piśmie tym wskazał także, że dowody istnienia jego zobowiązania, tj. potwierdzenia czterech przelewów po 250 000 zł każdy z tytułu umowy pożyczki z dnia 23.10.2007 r., w istocie odnoszą się do umowy pożyczki, jaką J. K. (1) zawarł z M. D. (1). Pozwany wyjaśnił, że pozostawał z J. K. (1) oraz M. D. (1) w stałej współpracy gospodarczej. Na spotkaniu w siedzibie pozwanego w dniu 17.12.2007 r. J. K. (1) zaproponował aby dług jego spółki (...) sp. z o.o. wobec pozwanego w kwocie 1 000 000 zł pokryć wpłatą jaką miał dokonać M. D. (1) z tytułu umowy pożyczki z dnia 23.10.2007 r. W tym celu J. K. (1) skreślił odręcznie treść prośby skierowanej do siebie przez M. D. (1) realizując

opisaną operację i podając numer faksu, na który prośba miała zostać wysłana. Następnie, po dokonaniu przelewów na rachunek pozwanego, M. D. (1) pismem z dnia 21.12.2007 r. zwrócił się do pozwanego z prośbą o zaksięgowanie wpłat jako spłatę zobowiązań spółki (...) sp. z o.o. wobec pozwanego. Na piśmie tym J. K. (1) napisał odręcznie w dniu 14.05.2008 r. adnotację: „akceptuję powyższe i potwierdzam”. Wobec takiej treści dyspozycji, pozwany dokonał stosownego księgowania. Pomimo takich wyjaśnień, pełnomocnik strony powodowej wystosował kolejne wezwanie do zapłaty, do którego pozwany odniósł się w tożsamy sposób odmawiając spełnienia żądania. Pozwany zarzucił także, że J. K. (1) praktykował swobodne przepływy wierzytelności i środków między sobą a swoimi spółkami. Jego zdaniem, opisane przez niego okoliczności świadczą, że zobowiązanie, będące podstawą roszczenia strony powodowej nie istnieje, zaś zamiar dochodzenia zaspokojenia roszczenia ma na celu doprowadzenie pozwanego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany G. W. prowadzi wielohektarowe gospodarstwo rolne w P. w zakresie m.in. produkcji zbóż.

J. K. (1) posiadał udziały (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) Developer sp. z o.o. działając jednocześnie jako prezes zarządu w spółkach (...) sp. z o.o. oraz (...) Developer sp. z o.o. Prezesem zarządu w (...) sp. z o.o. był M. D. (1).

Spółki (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz pozwany G. W. pozostawali w stałej współpracy gospodarczej i handlowej w zakresie zakupu zbóż. W 2006 roku (...) sp. z o.o. kupowała od pozwanego rzepak i kukurydzę. Transakcja ta została udokumentowana m.in. fakturami nr (...) z dnia 12.05.2006r. na kwotę 1 699 499,38 zł oraz nr (...) z dnia 04.09.2006r. na kwotę 3 536 755,38 zł (łącznie 5 236 274,60 zł). W ramach współpracy spółki korzystały u pozwanego z kredytu kupieckiego, który w fakturach zakupowych wyznaczał im także wielomiesięczne terminy płatności. Terminy płatności powołanych faktur upływały odpowiednio w dniu 31.01.2007 r. oraz w dniu 30.04.2007 r.

W 2007 roku (...) sp. z o.o. nie miała uregulowanych wszystkich zobowiązań z tytułu zakupu zbóż od pozwanego. Spółka chciała kontynuować współpracę z pozwanym, jednak G. W. zastrzegł, że dopóki starsze zobowiązania, obejmujące m.in. należności z faktur (...) nie zostaną w całości spłacone, nie będzie zawierał z nimi nowych kontraktów.

Dowód:

- faktury VAT nr (...) – k. 108 -109,

- notatka służbowa – k. 110-112,

- protokoły przesłuchania w sprawach 2 Ds. 54/10 i 2 Ds. 202/09 prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową Wrocław Krzyki oraz Prokuraturę Rejonową w Jaworze – k. 113-124, - zeznania świadka M. D. (1) – e protokół z dnia 05.07.2012 r. 07:10 – 29:20,

- zeznania świadka J. K. (1) – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 17:11 – 51:15,

- zeznania pozwanego G. W. – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 51:19 – 01:49:19,

- zeznania świadka A. R. – e protokół z dnia 12.09.2013 r. 08:18 – 27:36,

- zeznania świadka B. G. – e protokół z dnia 23.05.2013 r. 56:40 - 01:36:16,

W dniu 23.10.2007 r. J. K. (1) (pożyczkodawca) zawarł z M. D. (1) (pożyczkobiorca) pisemną umowę, w której udzielił mu pożyczki w wysokości 1 000 000 zł. Zgodnie z § 3 umowy, kwota pożyczki miała zostać zwrócona w terminie do 20.12.2012 r. Jednocześnie pożyczkobiorca miał zapłacić odsetki w wysokości 2 % w skali miesiąca płatne na rachunek bankowy pożyczkodawcy do dwudziestego dnia każdego miesiąca.

Dowód:

- umowa pożyczki z dnia 23.10.2007 r. – k. 45 - 46,
- zeznania świadka M. D. (1) – e protokół z dnia 05.07.2012 r. 07:10 – 29:20,
- zeznania świadka J. K. (1) – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 17:11 – 51:15,
- zeznania pozwanego G. W. – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 51:19 – 01:49:19,

W dniu 17.12.2007 r. w siedzibie pozwanego odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli J. K. (1) z ramienia (...) sp. z o.o., M. D. (1) z ramienia (...) sp. z o.o. oraz G. W.. Ustalono wtedy wartość nierozliczonych pomiędzy (...) sp. z o.o. a pozwanym należności. Dla kontynuowania współpracy M. D. (1) działając z ramienia (...) sp. z o.o. zobowiązał się, za namowami J. K. (1), do uregulowania zobowiązań (...) sp. z o.o. wobec pozwanego z tytułu nie zapłaconych w całości faktur (...). J. K. (1) zaproponował także, że kwotę na uregulowanie tych zobowiązań mu pożyczą. Ustalono także, że zabezpieczeniem ich zapłaty będzie także dostawa od (...) sp. z o.o. do pozwanego nawozów i środków chemicznych.

J. K. (1) napisał później dla M. D. (1) projekt pisma, w którym ten miał zwrócić się do J. K. (1) z prośbą o przelanie kwoty 1 000 000 z tytułu umowy pożyczki z dnia 23.10.2007 r. na rachunek bankowy G. W.. Na dole strony J. K. (1) nakreślił także numer faksu, na jaki pismo to miało zostać przesłane. W tym samym dniu M. D. (1) własnoręcznie przepisał treść pisma J. K. (1) i przesłał je faksem do J. K. (1).

W dniu 20.12.2007 r. J. K. (1) wykonał na konto pozwanego G. W. czterech przelewów po 250 000 zł każdy w tytule wskazując, że dotyczą one umowy pożyczki z dnia 23.10.2007 r.

M. D. (1), w piśmie z dnia 21.12.2007 r. kierowanym do G. W., zwrócił się o zaksięgowanie kwoty 1 000 000 zł przelanej na jego konto dnia 20.12.2007 r. w czterech transzach po 250 000 zł wynikającej z zawartej umowy pomiędzy M. D. (1) a J. K. (1), jako spłata zobowiązań (...) sp. z o.o. wobec Przedsiębiorstwa Rolnego (...) wynikających z faktur VAT nr (...) w wysokości 100 000 zł oraz nr (...) w wysokości 90 000 zł.

Pozwany polecił zaksięgować wpłaconą kwotę na należności z tytułu faktur nr (...).

Dowód:

- wyciąg z rachunku bankowego – k. 8 - 11,
- zaświadczenie – k. 12,
- prośba z dnia 17.12.2007 r. – k. 47,
- pismo z dnia 17.12.2007 r. – k. 48,
- pismo z dnia 21.12.2007 r. – k. 49, 52,
- polecenie księgowania – k. 55,
- zeznania świadka M. D. (1) – e protokół z dnia 05.07.2012 r. 07:10 – 29:20,
- zeznania świadka J. K. (1) – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 17:11 – 51:15,
- zeznania pozwanego G. W. – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 51:19 – 01:49:19,
- zeznania świadka A. R. – e protokół z dnia 12.09.2013 r. 08:18 – 27:36,

W piśmie z dnia 10.02.2011 r. pełnomocnik J. K. (1) wezwał pozwanego G. W. do zwrotu udzielonej mu w dniu 20.12.2007 r. pożyczki w kwocie 1 000 000 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 10.02.2011 r. – k. 13,
- zeznania pozwanego G. W. – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 51:19 – 01:49:19,

W dniu 21.02.2011 r. J. K. (1) (cedent) zawarł ze stroną pozwaną (...) sp. z o.o. we W. (cesjonariusz) umowę przelewu praw. W § 1 oświadczył, że przysługuje mu wobec G. W. wierzytelność w kwocie 1 000 000 zł z tytułu udzielonej mu w dniu 20.12.2007 r. umowy pożyczki. W § 2 J. K. (1) jako cedent oświadczył, że przenosi na rzecz spółki 90 % wartości opisanej w § 1 kwoty wraz z odsetkami, w zamian za co spółka, z tytułu ceny, miała zapłacić na jego rzecz należność odpowiadającą 95 % przelewanej kwoty.

Dowód:

- umowa przelewu praw z dnia 21.02.2011 r. – k. 15-16,

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, w piśmie z dnia 07.03.2011 r. pozwany zaprzeczył, że zaciągał u J. K. (1) pożyczki. Dodał, że załączony do pisma wyciąg bankowy potwierdza jedynie przelew kwoty 1 000 000 zł w czterech transzach po 250 000 zł. Wyjaśniał, że wskazany na przelewach tytułu – umowa pożyczki z dnia 23.10.2007 r. odnosi się do umowy pożyczki udzielonej przez J. K. (1) osobie trzeciej, która to na żądanie J. K. (1) scedowała ją na rzecz pozwanego - Przedsiębiorstwa Rolnego (...), jako spłatę zobowiązań, jakie G. W. posiadał wobec (...) sp. z o.o., w której to J. K. (1) był udziałowcem i prezesem zarządu. W wyniku porozumienia J. K. (1) z pierwotnym pożyczkobiorcą, J. K. (1) przelał tą kwotę bezpośrednio na konto pozwanego. Zdaniem pozwanego brak było podstaw do zapłaty żądanej przez spółkę kwoty. W piśmie z dnia 18.03.2011 r. adresowanym do pełnomocnika J. K. (1), pozwany ponownie zaprzeczył, że przyjął od J. K. (1) jakąkolwiek pożyczkę pieniężną.

Dowód:

- pismo z dnia 07.03.2011 r. – k. 14, 43,
- pismo z dnia 18.03.2011 r. – k. 44,
- zeznania pozwanego G. W. – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 51:19 – 01:49:19,

W dniu 16.03.2011 r. M. D. (1) podpisał notatkę ze spotkania z G. W., w której potwierdził, że zawarł z J. K. (1) umowę pożyczki o której jest mowa w piśmie z dnia 16.02.2011 r. Nadto, na żądanie J. K. (1), wystąpił do niego z prośbą o przelanie kwoty 1 000 000 zł na rachunek G. W. a pismo to napisał według przesłanego mu przez niego wzoru. Później pismo to przesłał faksem do biura G. W.. Opisał też, że po tym jak kwota 1 000 000 zł wpłynęła w czterech transzach na rachunek G. W. z tytułu pożyczki jaką zaciągnął u J. K. (1), w piśmie z dnia 23.10.2007 r. złożył pisemne wyjaśnienia G. W. ze wskazaniem, że środki te dotyczą spłaty zobowiązań (...) sp. z o.o. wobec G. W.. Na koniec wskazał, że J. K. (1) próbował egzekwować od niego i jego żony, która poręczyła to zobowiązanie, kwotę wynikającą z umowy.

Dowód:

- zeznania pozwanego G. W. – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 51:19 – 01:49:19,
- zeznania świadka M. D. (1) – e protokół z dnia 05.07.2012 r. 07:10 – 29:20,
- notatka z dnia 16.03.2011 r. – k. 50,

Pozwany G. W.wniósł do Sadu Okręgowego we Wrocławiu wniosek o udzielenie zabezpieczenia przez wszczęciem postępowania przeciwko (...) sp. z o.o.w K., której udziałowcem był J. K. (1). W postanowieniu z dnia 05.05.2011 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, zmieniając postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 21.03.2011 r., postanowił udzielić G. W.zabezpieczenia przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko niemu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w KłodzkiT. G.i zakreślić uprawnionemu termin 14 dni do wytoczenia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – aktu notarialnego z dnia 30.06.2008 r.

W wyroku z dnia 14.07.2011 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy I Wydział Cywilny pozbawił wykonalności tytułu wykonawczy w postaci aktu notarialnego sporządzonego przed notariuszem K. L.w dniu 30.06.2008 r. (rep. A nr (...)) zaopatrzonego w klauzule wykonalności postanowieniem Sadu Rejonowego w jaworze z dnia 15.02.2011 r. (sygn. I Co 123/11)

Dowód:

- kopia postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydziału Cywilnego z dnia 05.05.2011 r. – k. 53,

- kopia wyroku Sadu Okręgowego w Świdnicy I Wydziału Cywilnego z dnia 14.07.2011 r. – k. 54,

W dniu 26.07.2011 r. J. K. (1)oraz (...) sp. z o.o.we W.zgodnie oświadczyły, że rozwiązują za porozumieniem stron umowę przelewu praw zawartą w dniu 21.02.2011 r. W związku z tym automatycznie miał nastąpić zwrotny przelew wierzytelności opisanych w umowie.

Dowód:

- oświadczenie z dnia 26.07.2011 r. – k. 17,

W dniu 30.07.2011 r. J. K. (1)(cedent) zawarł ze strona powodową (...) sp. z o.o.we W.(cesjonariusz) kolejną umowę przelewu praw. W § 1 J. K. (1)oświadczył, że przysługuje mu wobec pozwanego G. W.wierzytelność w kwocie 1 000 000 zł wynikająca z udzielonej mu w dniu 20.12.2007 r. pożyczki pieniężnej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.01.2011 r. W § 2 cedent oświadczył, że przenosi na cesjonariusza całą wierzytelność opisaną w § 1 wraz z prawem do ustawowych odsetek, w zamian za co cesjonariusz zobowiązał się do zapłaty z tego tytułu na jego rzecz cenę odpowiadającą 90 % przelewanej kwoty.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności – k. 6 - 7,

W piśmie z dnia 21.11.2011 r. strona powodowa wezwała pozwanego G. W.do zapłaty kwoty 1 000 000 zł z tytułu zwrotu pożyczki udzielonej mu w dniu 20.12.2007 r. przez J. K. (1). Poinformowała, że wierzytelność ta przeniesiona został na nią w wyniku zawarcia w dniu 30.07.2011 r. umowy cesji praw. Spółka dodała, że uprzednia umowa przelewu wierzytelności została rozwiązana za porozumieniem stron w dniu 26.07.2011 r. Spółka wyznaczyła pozwanemu 5 dniowy termin na realizację świadczenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód:

- pismo z dnia 21.11.2011 r. – k. 18,

Prokuratura Rejonowa Wrocław Krzyki prowadziła postępowania przygotowawcze pod sygn. : 2Ds 54/10 oraz 2 Ds. 202/09. Postępowania kontrolne dotyczące transakcji zawartych w 2007 i 2008 roku w spółce (...) sp. z o.o.prowadził także Urząd Kontroli Skarbowej Oddział (...)w L..

Dowód:

- protokoły przesłuchania w sprawach 2 Ds. 54/10 i 2 Ds. 202/09 prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową Wrocław Krzyki oraz Prokuraturę Rejonową w Jaworze – k. 113 - 124,

- zeznania świadka M. D. (1) – e protokół z dnia 05.07.2012r. 07:10 – 29:20,

- zeznania świadka J. K. (1)– e protokół z dnia 28.02.2013 r. 17:11 – 51:15,

- zeznania pozwanego G. W. – e protokół z dnia 28.02.2013 r. 51:19 – 01:49:19,

- zeznania świadka A. R. – e protokół z dnia 12.09.2013 r. 08:18 – 27:36,

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów dołączonych do pozwu, odpowiedzi na pozew oraz pisma stanowiącego polemikę z odpowiedzią na pozew. Stanowiły one w szczególności o nabyciu przez powodową spółkę wierzytelności od J. K. (1) w wysokości 1 000 000 zł przysługująca mu od pozwanego a także o stosunkach gospodarczych łączących pozwanego z (...) sp. z o.o., którą zarządzał J. K. (1) oraz (...) z o.o. zarządzaną przez M. D. (1). Dokumenty te dały także podstawy do ustalenia okoliczności związanych z zawarciem w dniu 23.10.2007 r. przez J. K. (1) z M. D. (1) umowy pożyczki na kwotę 1 000 000 zł a także wykonania w dniu 20.12.2007 r. przez J. K. (1) przelewu w wysokości 1 000 000 na konto pozwanego.

Wnioski o dopuszczenie dowodów z dokumentów zawarte w złożonych na dalszym etapie postępowania pism procesowych, zostały oddalone, ponieważ nie miały one związku z przedmiotem niniejszego postępowania. Roszczenie dochodzone przez stronę powodową (...) sp. z o.o. miało bowiem swoje źródło w umowie pożyczki z dnia 20.12.2007 r., jakiej to J. K. (1) miał udzielić pozwanemu G. W.. Wierzytelność z tego tytułu J. K. (1) zbył na rzecz powodowej spółki w drodze umowy cesji wierzytelności stąd też uzyskała ona w ten sposób legitymację czynną do jej dochodzenia. Zdaniem Sądu dokumenty w postaci szeregu faktur VAT, rachunków, zestawień transakcji, mogą być przedmiotem analizy w postępowaniu dotyczącym ewentualnego bezpodstawnego wzbogacenia czy też rozliczeń pozwanego ze spółkami (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., jednak dla wyjaśnienia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, były one zbędne.

W stanie faktycznym sprawy pomocne były także zeznania świadków M. D. (1) J., B. G. oraz A. R., które umożliwiły dokonanie ustaleń w zakresie treści umów zawieranych przez spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., i ich przedstawicieli J. K. (1) i M. D. (1), transakcji zawieranych przez pozwanego ze spółkami, sposobu działania i finansowania spółek oraz istnienia pomiędzy nimi ścisłych zależności handlowych. Były one w tym zakresie spójne i logiczne a także wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały. Sąd podkreśla przy tym, że zeznania J. K. (1) zostały uwzględnione w stanie faktycznym jedynie w tym zakresie, w jakim pokrywały się z treścią dołączonych do sprawy dokumentów oraz zeznań przesłuchanych świadków, w szczególności M. D. (1). Mniej istotne dla rozstrzygnięcia sprawy były zeznania świadków W. K., M. D. (2), B. B. oraz M. C.. Sąd ocenił je jako wiarygodne, jednak jako dotyczące sposobu rozliczeń i charakteru współpracy pozwanego z J. K. (1) i spółkami (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., były one nieprzydatne w ustaleniu okoliczności związanych z pożyczką J. K. (1). Sąd nie badał także w toku postępowania okoliczności związanych z czynnościami podjętymi przez pozwanego oraz J. K. (1) w zakresie zakupu czterech mieszkań, ponieważ, podobnie jak ich rozliczenia, nie miały związku z przedmiotem postępowania.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania powoda G. W., ponieważ w całości znalazły one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w treści dokumentów oraz w zeznaniach świadków, w szczególności M. D. (1), B. G. oraz A. R..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa (...) sp. z o.o. we W. domagała się zasądzenia od pozwanego G. W. kwoty 1 000 000 zł wraz z odsetkami od dnia 24.02.2011 r. wskazując, że wierzytelność w tym zakresie nabyła od J. K. (1), któremu przysługiwała ona od pozwanego z tytułu udzielonej mu w dniu 23.10.2007 r. pożyczki.

Pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc, że nie zaciągał u J. K. (1) żadnej pożyczki i nie jest jego dłużnikiem.

Bezsporne w sprawie było, że w dniu 30.07.2011 r. doszło do zawarcia przez J. K. (1) ze stroną powodową umowy cesji wierzytelności, jaką miał on posiadać wobec G. W.. Nie było także kwestionowane, że pozwany w ramach prowadzonego gospodarstwa rolnego sprzedawał spółce (...) sp. z o.o. prowadzonej przez J. K. (1) zboże a także, że współpracował ze spółką (...) sp. z o.o., w której J. K. (1) był udziałowcem.

Rozstrzygnięcie sporu, z uwagi na treść zarzutów pozwanego, wymagało dokonania ustalenia czy J. K. (1) udzielił pożyczki pozwanemu, a co za tym idzie, czy żądanie strony powodowej, jako cesjonariusza wierzytelności z tytułu pożyczki, jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Korzystając z możliwości cesji wierzytelności J. K. (1), który był kontrahentem handlowym pozwanego, zawarł z powodową spółką umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której nabyła ona wierzytelności w stosunku do pozwanego. Tym samym strona powodowa stała się uprawnioną do dochodzenia tej wierzytelności.

Według treści pozwu, roszczenie, którego dochodziła strona powodowa (...) sp. z o.o. we W. wywodziło się z umowy pożyczki, jaką J. K. (1) udzielił w dniu 23.10.2007 r. G. W..

Pozwany G. W. kategorycznie zaprzeczał jednak nie tylko w toku przedmiotowego postępowania, ale także i przed wszczęciem procesu, że kiedykolwiek zaciągnął u J. K. (1) pożyczkę w dochodzonej wysokości. Opisywał, że w dniu 23.10.2007 r. J. K. (1) udzielił pożyczki nie jemu, tylko M. D. (1). Na tą okoliczność pozwany przedłożył umowę pożyczki z dnia 23.10.2007 r. dotyczącą kwoty 1 000 000 zł z terminem zwrotu do dnia 20.10.2012 r. a także odrębnie napisane dokumenty, z których wynikało, że kwota pożyczki udzielonej M. D. (1) ma trafić na konto pozwanego G. W.. W tym miejscu podkreślić należy, że J. K. (1) początkowo, na podstawie umowy cesji praw z dnia 21.02.2011 r. przeniósł na stronę powodową 90 % kwoty pożyczki, a po jej rozwiązaniu za zgodą obu stron, zawarł ze spółką w dniu 30.07.2011 r. kolejną umowę cesji, na podstawie której przekazał jej całą wierzytelność wobec pozwanego G. W.. Istotne jest jednak przede wszystkim to, że zarówno w pierwszej, jak i w drugiej umowie cesji przedmiot przelewu został określony jako wierzytelność w kwocie 1 000 000 zł przysługująca J. K. (1) wobec G. W. wynikająca z udzielonej mu w dniu 20.12.2007 r. pożyczki pieniężnej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.02.2011 r. do dnia zapłaty. W każdym z wystosowanych do pozwanego wezwań do zapłaty (z dnia 07.03.2011 r., z dnia 10.02.2011 r., oraz z dnia 21.11.2011 r.), pełnomocnicy J. K. (1) bądź strony powodowej powoływali się właśnie na umowę pożyczki, jaka miała zostać zawarta w dniu 20.12.2007 r.

Materiał dowodowy sprawy, w szczególności treść wyciągu z rachunku bankowego J. K. (1) oraz zaświadczenia z dnia 21.05.2009 r. wskazuje dalej, że w istocie w dniu 20.12.2007 r. J. K. (1) przelał na rachunek pozwanego G. W. w czterech transzach po 250 000 zł, kwotę 1 000 000 zł. W tytule J. K. (1) wskazał, że kwoty te dotyczą umowy pożyczki z dnia 23.10.2007 r. Nadmienić w tym miejscu należy, że w 2006 roku pozwany G. W. pozostawał z (...) sp. z o.o. zarządzaną przez J. K. (1) oraz z (...) sp. z o.o. zarządzaną przez M. D. (1) w stałej współpracy gospodarczej oraz że sprzedawał spółkom zboże (kukurydzę, rzepak oraz pszenicę). Spółki korzystały u pozwanego z kredytu kupieckiego a towary kupowane były z kilkumiesięcznym terminem płatności. Pozwany zastrzegł, że dla rozpoczęcia nowych kontraktów konieczne jest uregulowanie starszych zaległości. Stąd też pod koniec roku 2007, kiedy to spółki posiadały wobec niego zaległości, odmówił zawarcia kolejnego kontraktu. M. D. (1), działając w imieniu (...) sp. z o.o. zobowiązał się wtedy do uregulowania zobowiązań, jakie w tamtym czasie posiadała wobec pozwanego (...) sp. z o.o. Kwotę, która miała zostać zapłacona pozwanemu, M. D. (1) uzyskał od J. K. (1) i dotyczyła rozliczenia zobowiązań, jakie spółki miały wobec pozwanego z tytułu zakupu zbóż. Okoliczności te wynikają nie tylko z dokumentów dołączonych do odpowiedzi na pozew, ale także i z zeznań świadka M. D. (1), B. G. oraz samego J. K. (1). Jednoznacznie wynikało z nich, że kwotę 1 000 000 zł J. K. (1) pożyczył M. D. (1) na spłatę zobowiązań spółki (...) Sp. z o.o.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że nie miało miejsca ani w dniu 23.10.2007 r. ani w dniu 20.12.2007 r. udzielenie przez J. K. (1) pozwanemu G. W. pożyczki w wysokości 1 000 000 zł.

Podkreślić należy, że umowa cesji zawarta przez J. K. (1) ze stroną powodową dotyczy jedynie umowy pożyczki zawartej w dniu 20.12.2007 r., zatem przy rozpoznawaniu roszczenia Sąd nie mógł analizować żadnych rozliczeń, jakie pojawiły się w toku współpracy pozwanego ze spółkami (...) oraz (...) sp. z o.o. i zarządzającymi nimi J. K. (1) oraz M. D. (1).

Zgodnie z ogólną regułą z art. 6 k.c. i w myśl art. 232 k.p.c., który odpowiada temu przepisowi na gruncie prawa procesowego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że strona powodowa składając pozew powinna udowodnić fakty, które w jej ocenie świadczą o zasadności powództwa. Udowodnienie faktów może nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego. Przepis ten jest, zatem normą decyzyjną w tym znaczeniu, że przesądza w określonych sytuacjach o sposobie wyrokowania sądu w postaci oddalenia powództwa.

W ocenie Sądu strona powodowa w niniejszym postępowaniu nie wykazała zasadności swojego żądania. To na niej, wobec zaprzeczenia przez pozwanego zawarcia umowy pożyczki z pozwanym, spoczywał ciężar wykazania faktu, iż w istocie J. K. (1) udzielił mu w dniu 20.11.2007 r. lub w dniu 23.10.2007 r. pożyczki w takiej wysokości.

Ponieważ stan faktyczny sprawy nie dał podstaw do przyjęcia, tak jak chciała powodowa spółka, że miało miejsce zawarcie przez J. K. (1) z G. W. umowy pożyczki na kwotę 1 000 000 zł, tym samym, żądanie strony powodowej zapłaty ww. kwoty wynikającej z tej umowy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mającą na względzie powyższe okoliczności Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów procesu Sąd w pkt II wyroku zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 7.200 zł.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona, która przegrała sprawę jest zobowiązana do zwrotu przeciwnikowi na jego żądanie kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Wobec faktu, iż powództwo zostało oddalone w całości, pozwanemu należy się zwrot od powodowej spółki całości poniesionych przez nią kosztów procesu, na które składa się wynagrodzenie jej pełnomocnika procesowego w wysokości 7.200 zł, tj. stawki minimalnej określonej § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zarządzenia:

1. odnotować,
2. odpis doręczyć pełnomocnikom stron,
3. kal. 14 dni,
4. w odpowiedzi na pismo z dnia 12.09.2013 r. poinformować Komendę Miejską Policji we W. (powołując się na znak ich pisma), że w sprawie o sygn. I C 1497/11 z powództwa (...) sp. z o.o. przeciwko G. W. o zapłatę kwoty 1 000 000 zł w dniu 12.09.2013 r. został wydany wyrok oddalający powództwo oraz, że sprawa nie jest jeszcze prawomocna.